

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu vil jeg ikke give hr. Rune Lund den glæde at løbe op og ned i en uendelighed. Han står også hver eneste onsdag med det samme spørgsmål, men han kan åbenbart ikke forstå det, jeg siger.

Veneziakonventionen siger helt klart, at hvis der er begået en lovovertrædelse, er der selvfølgelig ingenting, som kan beskytte imod strafforfølgelse for lovovertrædelsen. Det siger sig selv, og det er også, hvad der står i teksten. Det vil sige, at hvis Chicagokonventionen er i strid med menneskerettighederne, skal menneskerettighederne selvfølgelig respekteres. Det er jo en banalitet.

Kl. 14.35

Så skal jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at Veneziakonventionen den 18. marts 2005 har afgivet en faktuel rapport om medlemslandenes internationale forpligtelser vedrørende hemmelige fængselsfaciliteter og mellemstatslig transport af fanger. Men rapporten forholder sig ikke til de fremsatte påstande, den beskriver regelgrundlaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først hr. Morten Østergaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at udenrigsministeren har givet en udmærket redegørelse og forsvaret sine synspunkter ganske godt på alle punkter på nær netop spørgsmålet om CIA-flyene.

Hvis udenrigsministeren har den holdning, at der endnu ikke er tilvejebragt nogen skygge af mistanke, der kan berettige til, at man her i Danmark gør sig anstrengelser for at finde ud af, om noget af det, som man i hvert fald i andre europæiske lande er overbevist om er foregået, er foregået på dansk grund, finder jeg det mærkeligt og højst besynderligt, at udenrigsministeren vælger at være uhøflig ved at henvende sig til sin amerikanske udenrigsministerkollega for at understrege, at der altså er nogle regler, der skal følges. Hvad motiverede udenrigsministeren til at foretage den henvendelse, når det er sådan, at udenrigsministeren ikke mener, der er skygge af mistanke og derfor ikke anledning til at foretage sig noget som helst? Det er da højst besynderligt at tage det diplomatiske skridt at henvende sig til et andet lands udenrigsminister for at understrege, hvilke regler der er gældende i Danmark.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er glad for, at hr. Morten Østergaard ikke er udenrigsminister, for så ville hr. Morten Østergaard jo sidde og sove i timen.

Hvis man er udenrigsminister, er det sådan, at hvis man læser i pressen, at der ser ud til at være sådan generel tendens til, at et eller andet er forkert, skal man udvise rettidig omhu og sikre sig, at der ikke foregår noget forkert, og i givet fald gøre opmærksom på, hvad det er, der er forkert. Det vil sige, at konventionerne skal respekteres, og det er naturligvis en forudsætning, at konventionerne respekteres i det danske luftрум. Det synes jeg kan kaldes rettidig omhu, og hvis jeg havde været hr. Morten Østergaard, havde jeg rost udenrigsministeren for det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det vil jeg så skynde mig at gøre, ikke mindst fordi jeg sådan set mener, at udenrigsministeren har gjort for lidt. Men udenrigsministeren skal jo ikke klandres for det lidt, han trods alt har gjort, og det vil jeg gerne kvittere for.

Pointen er: Når der åbenbart, for at bruge udenrigsministerens egne ord, er en generel tendens til opfattelse af, at der foregår noget forkert, hvorfor vil udenrigsministeren så ikke tage skridtet? Eller lad mig spørge på en anden måde: Har udenrigsministeren ikke taget det helt naturlige skridt at spørge sine to kolleger i regeringen, som trods alt må være lidt tættere på end den amerikanske udenrigsminister, om de ikke kan bruge deres embedsapparater til at undersøge, om der – når der nu er en tendens til at tro, at der foregår noget forkert rundt omkring i Europa – er foregået noget forkert på dansk territorium? Det kunne jo give en lille smule mere troværdighed til det udsagn, man har givet Europarådet om, at den danske regering ikke har kendskab til, at der er foregået noget ulovligt.

Jeg vil godt spørge: Har udenrigsministeren for at kunne give det udsagn rettet henvendelse til transportministeren og justitsministeren og bedt dem om at undersøge, om de på nogen måde inden for rimelighedens grænser kan vurdere, om noget sådant er foregået?